

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Cdo/191/2019
Identifikačné číslo spisu: 5116229834
Dátum vydania rozhodnutia: 29.06.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Janka Cisárová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:5116229834.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu U. B., nar. X.X.XXXX, bývajúceho v M. O. U., L. XXX, zastúpeného JUDr. Jurajom Ďurajdom, advokátom so sídlom v Žiline, Kukučínova 12, proti žalovaným 1/ X. L., nar. X.X.XXXX, bývajúcej v Y. P., F. XXX, 2/ Ľ. X., nar. XX.X.XXXX, bývajúcom v E. XX, 3/ U. X., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcej v E. XX, 4/ L. O.D., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcom v U., U.. L. XXXX/XX, 5/ L. U., nar. XX.X.XXXX, bývajúcom v M. O. U., Č. XXXX/XX, o určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva, vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 14 C 144/2016, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 25. septembra 2018 sp. zn. 5 Co 117/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaní 1/ až 5/ majú nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Žalobca sa žalobou voči žalovaným 1/ až 5/ domáhal určenia, že LV č. XXXX ako parc. registra „E“, parc. č. 8479, orná pôda, o výmere 1035 m² v podiele 5/16 na LV č. XXXX ako parc. registra „E“, parc. č. 8473, orná pôda, o výmere 1251 m² v podiele 5/16, na LV č. XXXX ako parc. registra „E“, parc. č. 8450, orná pôda, o výmere 2526 m² v podiele 5/16, na LV č. XXXX ako parc. registra „E“, parc. č. 8446, orná pôda, o výmere 1810 m² v podiele 5/16, na LV č. XXXX ako parc. registra „E“, parc. č. 8403, orná pôda, o výmere 871 m² v podiele 5/16, na LV č. XXXX ako parc. registra „E“, parc. č. 8294/1, trvalé trávne porasty, o výmere 6519 m² v podiele 5/96, na LV č. XXXX ako parc. registra „E“, parc. č. 8257, orná pôda, o výmere 1516 m² v podiele 5/16, na LV č. XXXX ako parc. registra „E“, parc. č. 8246, orná pôda, o výmere 1038 m² v podiele 5/16, na LV č. XXXX ako parc. registra „E“, parc. č. 8229, orná pôda, o výmere 1948 m² v podiele 5/16, na LV č. XXXX ako parc. registra „E“, parc. č. 8221, orná pôda, o výmere 640 m² v podiele 5/32, na LV č. XXXX ako parc. registra „E“, parc. č. 8209, orná pôda, o výmere 787 m² v podiele 5/16, na LV č. XXXX ako parc. registra „E“, parc. č. 8200, orná pôda, o výmere 2524 m² v podiele 5/16, na LV č. XXXX ako parc. registra „E“, parc. č. 8189, orná pôda, o výmere 3025 m² v podiele 5/16, na LV č. XXXX ako parc. registra „E“, parc. č. 8179, orná pôda, o výmere 2310 m² v podiele 5/16 na LV č. XXXX ako parc.

registra „E“, parc. č. 8280, trvalé trávne porasty, o výmere 1400 m² v podiele 5/96 a nehnuteľnosti nachádzajúce sa v kat. území E., zapísané na LV č. XXXX ako parc. registra „E“, parc. č. 1676/2, orná pôda, o výmere 1175 m², parc. č. 1702/3, orná pôda, o výmere 1179 m², parc. č. 1705/3, orná pôda, o výmere 1317 m² v celosti, na LV č. XXXX ako parc. registra „E“, parc. č. 1686, trvalé trávne porasty, o výmere 363 m², parc. č. 1689, trvalé trávne porasty, o výmere 610 m² v podiele 1/3 na LV č. XXXX ako parc. registra „E“, parc. č. 1703, orná pôda, o výmere 3156 m², parc. č. 1706/1, orná pôda, o výmere 2899 m² v podiele 1, patria do dedičstva po N. M., r. č. XX.XX.XX/XXX, naposledy bytom M. O. U., Š. XXXX, zomretom XX.XX.XXXX.

2. Okresný súd Žilina (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 26. septembra 2017 č. k. 14 C 144/2016-175 žalobu výrokom I. zamietol a výrokom II. žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovaným 1/ až 5/ trovy konania v rozsahu 100 %.

2.1. Podľa súdu prvej inštancie dôvodom pre zamietnutie žaloby v prejednávanej veci bolo zistenie, že nebola splnená podmienka vecnej legitímácie a účasť všetkých osôb, ktoré tvoria v dedičskom konaní nútené spoločenstvo.

3. Krajský súd v Žiline (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu rozsudkom z 25. septembra 2018 sp. zn. 5 Co 117/2018 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil; rozhodol tiež o trovách odvolacieho konania. Potvrdenie rozsudku súdu prvej inštancie odôvodnil jeho vecnou správnosťou (§ 387 ods. 1, 2 CSP). V odôvodnení konštatoval, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosť rozhodnú pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s § 220 ods. 2 CSP v spojení s § 234 ods. 2 CSP. Stotožnil sa so záverom súdu prvej inštancie, že v prejednávanej veci nebola splnená podmienka vecnej legitímácie a účasť všetkých osôb, ktoré tvoria v dedičskom konaní nútené spoločenstvo. Pri tomto závere odvolací súd vychádzal z dedičského rozhodnutia D 727/72-19 z 22.05.1973 po poručiteľovi L. M., podľa ktorého predmetom dedičstva boli: starý drevený dom č. XXX na M., vrátane zastavaného pozemku v cene 4.000 Kčs.; maštal, vrátane pozemku v cene 500 Kčs, humno, vrátane pozemku 1.000 Kčs, 1,73 ha poľnohospodárskej pôdy v súkromnom užívaní v cene 6.900 Kčs; ktoré nehnuteľnosti nadobudol výlučne syn poručiteľa N. M. bez povinnosti vyplácať dedičské podiely ustupujúcim dedičom z prevzatej pôdy a ďalej, že v rozhodnutí bolo zároveň uvedené, že vlastnícke právo v prospech N. M. sa môže zapísať na nehnuteľnosti dosiaľ zapísané v pkn. prot. č. XXX par. č. 8294, 8179, 8189, 8200, 8209, 8229, 8240, 8246, 8257, 8403, 8446, 8251, 8403, 8446, 8450, 8473, 8479, 8221, 7265, 8235, 8280, 8410, 8453, pod B 21 v neurčitom pomere, č. vl. XXXX p. č. 8270, 8264, pod B 1/a v 1/2, ktoré sú v EN neidentické. Konštatoval, že vo výrokovej časti neboli žiadne pozemky identifikované a nebola pri nich uvedená ani veľkosť spoluvlastníckeho podielu, rozhodnutie D 727/72 je v tejto časti nevykonateľné. Pre uvedený nedostatok boli následne nehnuteľnosti predmetom dodatočného dedičského konania po poručiteľovi L. M.. Podľa osvedčenia 7 D 257/2009-57 Dnot 163/2009 zo 04.08.2009 dedičmi boli L. M., X. Š., U. M., L. U., R. M.M., U. M., R. O., L. U., K. U.. Syn N. M. nebol už v dedičstve uvedený, nakoľko XX.XX.XXXX zomrel. Uviedol, že N. M. pre prípad svojej smrti zanechal závet, podľa ktorého sa dedičom jeho majetku stal žalobca, pričom v závete uviedol nehnuteľnosti tak, ako boli uvedené v rozhodnutí D 727/72-19 z 22.05.1973 a ako vyplynulo zo samotného rozhodnutia 4 D 418/03-20, Dnot 66/03 z 05.05.2004 dedičstvo, ktoré nadobudol závetný dedič pozostávalo len z parcely E-KN č. 7272/6 lesný pozemok o výmere 51677 m² v podiele 3/104-iny v cene 2400 Sk vedený na LV č. XXXX k. ú. O.. Bol toho názoru, že neexistovala prekážka pre dodatočné prejednanie dedičstva po poručiteľovi L. M. v konaní 7 D 257/2009, kde zároveň bol ustálený úplný okruh dedičov. Keďže žalobca v predmetnej veci nerešpektoval okruh osôb, ktoré tvoria nútené spoločenstvo, súd postupoval správne, keď žalobu pre tento nedostatok zamietol.

4. Žalobca proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzoval z § 420 písm. f/ CSP a tiež z § 421 ods. 1 písm. a/ CSP.

4.1. Dovolateľ v dovolaní v súvislosti s porušením práva na spravodlivý súdny proces (§ 420 písm. f/ CSP) vytýkal obom súdom, že nevykonali vo vzťahu ku konaniu a rozhodnutiu 4 D 418/03, Dnot 63/03 žiadny dôkaz, vykonané dokazovanie a skutkový stav nesprávne vyhodnotili. Oba súdy mu tak nesprávnym procesným postupom znemožnili, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej

miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces. Naznačuje aj nepreskúmateľnosť rozhodnutia odvolacieho súdu.

4.2. Na odôvodnenie prípustnosti svojho dovolania v zmysle § 421 ods. 1 písm. a/ CSP uviedol, že súdy oboch inštancií zároveň pochybili pri právnom posúdení veci. Nesprávne právne posúdenie veci videl v kritike viacerých úvah (argumentov) súdov oboch inštancií, prostredníctvom ktorých dospeli k nesprávnemu právnemu záveru o neoprávnenosti nároku.

4.3. Z týchto dôvodov navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil rozhodnutia súdov oboch inštancií a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

5. Žalovaní 2/, 3/, 4/ a 5/ vo vyjadrení k dovolaniu navrhli dovolanie ako nedôvodné odmietnuť; rozhodnutie krajského súdu považovali za vecne a právne správne poukazujúc na to, že v dovolaní žalobca neuvádza žiadne nové skutočnosti, to čo v dovolaní vymedzuje je len opakovaním tých skutočností, na ktoré poukazoval v odvolaní. K vyjadreniu žalovanej 1/ k dovolaniu neprihliadol, pretože podané vyjadrenie nebolo podané včas (§ 436 ods. 3 CSP).

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), skúmal prípustnosť dovolania bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP). Dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) rozhodnutia dovolacieho súdu je uvedené v nasledovných bodoch.

7. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

8. Podľa § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

10. Žalobca v dovolaní tvrdí, že jeho dovolanie je prípustné podľa ustanovenia § 420 písm. f/ CSP.

10.1. Najvyšší súd vo viacerých rozhodnutiach (1 Cdo 64/2019, 2 Cdo 301/2018, 3 Cdo 258/2019, 4 Cdo 75/2019, 7 Cdo 121/2018, 8 Cdo 175/2018) uviedol, že podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom, (avšak) z práva na spravodlivé súdne konanie nevyplýva povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán, ktoré nemajú význam pre rozhodnutie.

10.2. V ďalších rozhodnutiach podal najvyšší súd charakteristiku procesne nesprávneho procesného postupu súdu (R 129/1999 a 1 Cdo 202/2017, 2 Cdo 162/2017, 3 Cdo 22/2018, 4 Cdo 87/2017, 5 Cdo 112/2018, 7 Cdo 202/2017, 8 Cdo 85/2018) tak, že sa ním rozumie faktická

činnosť alebo nečinnosť súdu (procedúra pojednania veci), ktorá predchádza vydaniu konečného rozhodnutia a účastníkovi konania (strane sporu) znemožňuje realizáciu jeho procesných oprávnení a marí mu možnosť jeho aktívnej účasti na konaní.

10.3. Pre úplnosť treba dodať, že najvyšší súd konštantne zastáva názor, podľa ktorého prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f/ CSP nezakladá nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom (R 24/2017, 1 Cdo 202/2017, 2 Cdo 101/2017, 3 Cdo 94/2017, 4 Cdo 47/2017, 5 Cdo 145/2016, 7 Cdo 113/2017, 8 Cdo 76/2018). Vadu konania v zmysle tohto ustanovenia nezakladá ani nedostatočné zistenie skutkového (skutočného) stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu (1 Cdo 41/2017, 2 Cdo 232/2017, 3 Cdo 26/2017, 4 Cdo 56/2017, 5 Cdo 90/2017, 7 Cdo 11/2017, 8 Cdo 187/2017).

10.4. Výklad toho, kedy ide o nepreskúmateľnosť rozhodnutia a aké sú jej právne dôsledky z hľadiska § 420 písm. f/ CSP, podal najvyšší súd v rozhodnutiach, v ktorých odkázal na stanovisko najvyššieho súdu R 2/2016 (1 Cdo 228/2017, 2 Cdo 101/2017, 3 Cdo 92/2018, 4 Cdo 59/2017, 5 Cdo 45/2018, 7 Cdo 141/2017, 8 Cdo 49/2017). Vysvetlil, že o vadu zmätočnosti relevantnú podľa tohto ustanovenia ide iba celkom výnimočne, napríklad vtedy, keď rozhodnutie odvolacieho súdu neobsahuje žiadne odôvodnenie. Opakovane tiež zdôraznil, že odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu nemusí odpovedať na každú odvolaciu námietku; postačuje, ak odvolací súd reaguje na námietky podstatné pre rozhodnutie o odvolaní alebo nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvoinštančného rozhodnutia.

11. V danom prípade pri posudzovaní dovolania podľa jeho obsahu (§ 124 ods. 1 CSP) je zrejmé, že žalobca odvolaciemu súdu nevytkol žiadne konkrétne nedostatky v jeho procesnom postupe nevysvetlil ani, čím mu - z hľadiska procedúry pojednania sporu - odvolací súd znemožnil realizáciu jeho procesných oprávnení strany sporu a zasiahol do práva na spravodlivý proces. Žalobca v rozpore so zmyslom a účelom ustanovenia § 420 písm. f/ CSP (a tiež vyššie uvedeným výkladom dovolacieho súdu) pod pojem „procesný postup“ podriaďuje samo meritórne rozhodnutie odvolacieho súdu, jeho právne úvahy a spôsob riešenia právnych otázok. Žalobca nepodrobuje kritike procedúru pojednania veci a iba polemizuje s právnymi závermi odvolacieho súdu, ktoré považuje za nesprávne. Podľa aktuálnej judikatúry najvyššieho súdu ale nesprávne právne posúdenie veci, na ktorom spočíva dovolaním napadnutý rozsudok, nezakladá procesnú vadu konania v zmysle § 420 písm. f/ CSP (R 24/2017 a tiež rozhodnutia 1 Cdo 202/2017, 2 Cdo 101/2017, 3 Cdo 94/2017, 5 Cdo 145/2016, 7 Cdo 113/2017).

12. Pre prípad, že žalobca vytýka odvolaciemu súdu nedostatky v procese obstarávania skutkových podkladov pre rozhodnutie, najvyšší súd pripomína, že (ani prípadné) nedostatočné zistenie skutkového stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu nie je v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu považované za vadu konania v zmysle § 420 písm. f/ CSP (1 Cdo 41/2017, 2 Cdo 232/2017, 3 Cdo 26/2017, 4 Cdo 56/2017, 5 Cdo 90/2017, 7 Cdo 1/2017, 8 Cdo 187/2017). Súlad tohto právneho názoru s Ústavou Slovenskej republiky posudzoval Ústavný súd Slovenskej republiky napríklad v uznesení sp. zn. II. ÚS 465/2017, nedospel však k záveru o jeho ústavnej neudržateľnosti.

13. Žalobca nedôvodne vytýka odvolaciemu súdu nesprávnosť, nepresvedčivosť odôvodnenia jeho rozhodnutia, ako aj záverov v ňom uvedených, vedúce podľa neho až k nepreskúmateľnosti.

13.1. V danom prípade obsah spisu nedáva žiadny podklad pre uplatnenie druhej vety stanoviska R 2/2016, ktorá predstavuje krajnú výnimku z prvej vety a týka sa výlučne len celkom ojedinelých (extrémnych) prípadov, o ktoré ide napríklad vtedy, keď rozhodnutie súdu neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie.

13.2. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05). Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia neznamená, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument účastníka konania (II. ÚS 76/07).

13.3. V posudzovanom prípade odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny

v zmysle § 387 ods. 1 CSP. Z odôvodnení rozhodnutí týchto súdov, chápaných v ich organickej jednote ako celok (I. ÚS 259/2018), je dostatočne zrejmé, z ktorých skutočností a dôkazov súdy vychádzali, akými úvahami sa riadil prvoinštančný súd, ako ich posudzoval odvolací súd a aké závery zaujal k jeho právnomu posúdeniu. Skutkové alebo právne závery odvolacieho súdu nie sú v danom prípade zjavne neodôvodnené a odôvodnenie dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu ako celok spĺňa parametre zákonného odôvodnenia (§ 220 ods. 2 CSP). Obsah spisu neopodstatňuje tvrdenie dovolateľa, že odvolací súd svoje rozhodnutie neodôvodnil spôsobom zodpovedajúcim zákonu. Za procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f/ CSP nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľa.

14. Dovolateľ ďalej v dovolaní uviedol, že prípustnosť jeho dovolania vyplýva tiež z § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu.

15. V zmysle § 421 ods. 1 písm. a/ CSP je relevantná výlučne „právna otázka“, teda nie skutková otázka. Môže ísť tak o otázku hmotnoprávnu (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj o otázku procesnoprávnu (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení). V prípade dovolania podaného v zmysle tohto ustanovenia je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania (1 Cdo 126/2017, 2 Cdo 20/2017, 3 Cdo 235/2016, 4 Cdo 89/2017, 5 Cdo 12/2017, 7 Cdo 42/2017, 8 Cdo 73/2017).

16. Aby na základe dovolania podaného podľa uvedeného ustanovenia mohlo byť rozhodnutie odvolacieho súdu podrobené meritórnemu dovolaciemu prieskumu z hľadiska namietaného nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 432 ods. 1 CSP), musia byť (najskôr) splnené predpoklady prípustnosti dovolania zodpovedajúce niektorému zo spôsobov riešenia tej právnej otázky, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a tiež podmienky dovolacieho konania, medzi ktoré okrem iného patrí riadne odôvodnenie dovolania prípustnými dovolacími dôvodmi a spôsobom vymedzeným v ustanoveniach § 431 až § 435 CSP (porovnaj 2 Cdo 203/2016 a 6 Cdo 113/2017). K posúdeniu dôvodnosti dovolania (či dovolateľom napadnuté rozhodnutie skutočne spočíva na nesprávnom právnom posúdení) môže odvolací súd pristúpiť len ak sú splnené uvedené predpoklady (po prijatí záveru o prípustnosti dovolania). Aj právna úprava dovolacieho konania obsiahnutá v CSP, podobne ako predchádzajúca právna úprava, dôsledne odlišuje prípustnosť a dôvodnosť dovolania.

17. V dovolaní, prípustnosť ktorého je vyvodzovaná z § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, musí dovolateľ špecifikovať ním tvrdený odklon od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu bližšou konkretizáciou rozhodnutia (rozhodnutí) odvolacieho súdu, ktoré napĺňa pojem ustálená prax odvolacieho súdu (R 83/2018 a 1 Cdo 206/2016, 2 Cdo 203/2016, 3 Cdo 27/2017, 4 Cdo 95/2017, 6 Cdo 27/2017, 6 Cdo 35/2017, 7 Cdo 7/2018). Sama polemika dovolateľa s právnymi závermi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo len kritika toho, ako odvolací súd pristupoval k riešeniu niektorého problému, významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v ustanovení § 421 ods. 1 písm. a/ CSP. Pokiaľ dovolateľ v dovolaní neoznačí ustálenú rozhodovaciu prax odvolacieho súdu, od ktorej sa podľa jeho názoru odvolací súd odklonil, odvolací súd nemôže svoje rozhodnutie založiť na domnienkach (predpokladoch) o tom, ktorý judikát, stanovisko alebo rozhodnutie odvolacieho súdu mal dovolateľ na mysli; v opačnom prípade by jeho rozhodnutie mohlo minúť zákonom určený cieľ a mohlo by viesť k procesne neprípustnému bezbrehému dovolaciemu prieskumu priečiacemu sa nielen (všeobecne) novej koncepcii právnej úpravy dovolania a dovolacieho konania zvolenej v CSP, ale aj (konkrétne) cieľu sledovanému ustanovením § 421 ods. 1 písm. a/ CSP (porovnaj tiež Števec M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol., Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C. H. BECK 2016, str. 1382 a tiež 3 Cdo 28/2017, 4 Cdo 95/2017, 7 Cdo 140/2017, 8 Cdo 50/2017, 8 Cdo 78/2017).

18. Bez konkretizovania podstaty odklonu odvolacieho súdu od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu nemôže najvyšší súd pristúpiť k posudzovaniu všetkých procesnoprávných a hmotnoprávných otázok, ktoré pred ním riešili prvoinštančný a odvolací súd (2 Cdo 167/2017, 3 Cdo 235/2016, 5 Cdo 13/2018, 7 Cdo 114/2018, 8 Cdo 78/2017).

19. Dovolateľ sa nestotožnil so skutkovými a právnymi závermi, na ktorých odvolací súd založil svoj rozsudok, avšak ani pri prístupe k jeho dovolaniu podľa obsahu tohto procesného úkonu (§ 124 ods. 1 CSP) nemožno ustáliť, konkrétne ktorú právnú otázku mal na mysli v rámci argumentácie, že odvolací súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Z dovolania ani nevyplýva, vo vzťahu ku ktorému rozhodnutiu dovolacieho súdu došlo k judikatórnemu odklonu v riešení tej otázky, ktorú mal na mysli.

20. Z týchto dôvodov dospel najvyšší súd k záveru, že argumentácia dovolateľa týkajúca sa § 421 ods. 1 písm. a/ CSP je nedostatočná a ním uvádzané dovolacie dôvody nie sú v podanom dovolaní vymedzené spôsobom zodpovedajúcim § 431 až § 435 CSP. Vzhľadom na to nemohol pristúpiť k meritórnemu dovolaciemu prieskumu.

21. Podľa § 447 CSP dovolací súd odmietne dovolanie, ak a/ bolo podané oneskorene, b/ bolo podané neoprávnenou osobou, c/ smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné, d/ nemá náležitosti podľa § 428, e/ neboli splnené podmienky podľa § 429 alebo f/ nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi alebo ak dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435.

22. Z vyššie uvedených dôvodov najvyšší súd dovolanie žalobcu odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP (v časti dovolacích dôvodov podľa § 420 písm. f/ CSP), a vo zvyšku podľa § 447 písm. f/ CSP.

23. Najvyšší súd rozhodnutie o trovách dovolacieho konania neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

24. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.